

У име Оца и Сина и Светога Духа,

Ево дана којег створи Господ, да се радујемо и веселимо у њему.

Велики празник Свете Тројице, празник Духова, један разлог за наше радовање браћо и сестре. Дух Свети сишао је на апостоле и тада је био рођендан Цркве, сишао у виду огњених језика надахнуо их, охрабрио их, загрејао их, да иду по целоме свету и да проповедају. Кога и шта? – Да проповедају Господа Исуса Христа Васкрслога из гроба, Онога Христа који је ради нас људи и ради нашега спасења сишао с Неба, примио наше људско тело - нашу људску природу, учио људе како да живе овде на земљи, авај! пострадао од људи разапет на Крсту, погребен, али и васкрсао. То је била проповед Апостола онога првога дана Педесетнице, на рођендан Свете Цркве, када је поверовало у Господа Христа преко пет хиљада људи тада присутних, али то је садржај и суштина проповеди и свих оних који су у Цркви Божјој за две хиљаде година наследници апостолски, свети Оци, преподобни, мученици и сви остали и они проповедају управо ту истину - да је Христос васкрсао из мртвих.

Црква Божја постоји у овоме свету зато што је Дух Свети, треће Лице Свете Тројице, постао душа Цркве. Господ је Своју Цркву основао на вери у Њега као Сина Божјег, и на Себи, али је Свети Дух тај који кроз Цркву делује, који дели дарове Духа Светога: свете тајне и свете врлине. Оне се без Духа Светога не би могле спроводити ни одржати.

Господ је на једном месту у Светом Писму рекао да ће се свако дрво по плодовима његовим познати. Плод тога дрвета, које је Дух Свети надахнуо, плод Цркве Божје у овоме свету, јесу хиљаде и хиљаде и милиони оних који су не само у Христа веровали, него за Христа и живот свој положили и посведочили животом својим истинитост Јеванђеља Христовога, истинитост да је Христос васкрсао из мртвих. Плодови Духа Светога јесу сви они светитељи које ми, православни хришћани, славимо током целе године, свакога дана по једног или више њих. Све оне које славимо као крсну славу, све су то плодови Духа Светога, јер су они управо

помоћу силе Духа Светога постали оно што јесу, угодили Богу и прославио их Бог и овде на земљи и горе на Небу.

Најновији светитељ Божји, који је постао то што јесте Духом Светим и силом Духа Светога, јесте угодник Божји, преподобни отац наш Јустин Ћелијски коме је данас празник, чији спомен данас славимо, заједно са преподобним Агапитом, који је живео у ранијим вековима Хришћанства.

Било давно, било сада, било у наше време, сви светитељи постају то што јесу силом Духа Светога, али нама је некако и по времену - јер је наш савременик - и по духу - јер је нашега рода - најближи преподобни отац Јустин Ћелијски, који се упокојио у Господу пре тридесет и две године у манастиру Ћелије. Његов је спомен тамо прослављан од прве године, али од прошле године када је Свети архијејрески сабор њега уврстио у ред светитеља и прогласио га, канонизовао, за светитеља Божјега, од тада се он прославља у свим храмовима Српске Православне Цркве, а и осталих цркава које су за њега чуле, а чуо је за оца Јустина цео православни свет.

Па и они неправославни, и они за њега знају и боје га се, боје се његове речи, његове проповеди јер је и отац Јустин Ћелијски проповедао само оно што су свети Апостоли проповедали, Христа Васкрслога и силу Духа Светога, плодове Цркве Божје у овоме свету, догмате Цркве Православне, то је садржај свих беседа и свих књига које је отац Јустин иза себе оставио, да се ми њима духовно хранимо, да се по њима управљамо, да по њима живимо и свој живот водимо, јер само ако тако будемо чинили ми ћемо бити достојни потомци наших славних светих предака од пре Светога Саве, од Светога Саве до владике Николаја, до оца Јустина Ћелијског.

Тој вери, коју су они проповедали, браћо и сестре да учимо нашу децу и омладину, да се и они у тој вери спасавају, да се славска свећа не угаси у нашим домовима, у нашим светињама у нашој отаџбини, мајци Србији. Овај манастир овде у коме смо се сабрали, јесте најновији манастир српски посвећен успомени преподобног оца Јустина Ћелијског и ово је његова прва слава. Манастир у егзилу, манастир у прогонству као што смо сви ми,

али и отац Јустин је у животу своме био све време прогоњен и са десна и са лева, и од стране комунизма и од стране поједних у Цркви српској православној. Али он се није на то обзирао, он је знао да служи Господу Исусу Христу и није хтео да зна, као и свети апостол Павле, ни за шта друго до за Христа Распетог и Васкрслога.

И ми овде данас сабрани, не у неком од немањихких манастира, него овде у овоме дому нашега брата Мирослава који је ову кућу и ово имање поклонио за манастир оца Јустина, он је наш човек, живи у далекој Аустралији, данас је овде са нама, са својом супругом, хвала му! Ето, они су имали разумевање, они су надахнути Духом Светим осетили потребу Цркве православне у Србији, овога прогнаног монаштва, прогнаног Епископа и пружили су им кров над главом, као и на другим местима у мајци Србији.

Зато и ми, угледајући се на оца Јустина не колебамо се, треба да истрајемо на овоме путу, да сачувамо Веру нашу Православну неупрљану, неокрњену, неунакажену било каквим јересима, а данас их је много браћо и сестре! Најопаснија је свејерес екуменизма, како је њу назвао управо отац Јустин, а тај назив је прихватио цео Православни свет. Са екуменизмом ту је и папизам, и глобализам и модернизам и све остале које нападају на веру Православну и настоје да нас православне Србе збришу са лица земље, али ми знамо да је Господ рекао, да ко је са Њим ничега се не треба плашити, и нико му не може наудити. Рекао је Господ: Ја сам са вама у све дане до свршетка века - и Он ће бити са нама.

И данас на првој слави манастирској настојатељ ове свете обитељи отац Наум унапређен је у степен протосинђела, а један од браће наше, млади монах - отац Хризостом, удостојио се рукоположења у чин ђакона.

То су све разлози браћо и сестре због којих се данас радујемо, али се највише радујемо што смо се у оволиком броју данас овде сабрали. Ви сте овде сведоци Васкрсења Христовог, ви сте сведоци да је и отац Јустин Ћелијски Богу угодни, јер сте дошли на

његов празник, ви сте сведоци да ће вера Православна преживети и ову кризу као и многе које је за две хиљаде година преживела. Нека би Господ и све вас овде сабране и све оне који мисле на нас, који су данас молитвама са нама овде, иако можда физички нису могли да дођу, нека Господ свима нама дарује силе Духа Светога, као светим Апостолима, као светим Оцима, као преподобном оцу нашем Јустину Ћелијскоме, да и ми истрајемо на нашем путу, да завршимо наш живот богоугодно, као што су они завршили, и када пођемо одавде да се нађемо у Царству Христовоме, да наследимо са њима живот вечни да и тамо са њима и свима светима слаavimo Оца и Сина и Свеотога Духа, Тројицу јединосушну и нераздељиву, кроза све векове и сву вечност, амин.